

woordenbrij

Woordenbrij

gedichten

Marius Zuurpruim

Voor Jacq

Eerste druk, februari 2019 (paperback)
Tweede, rigoureuus herziene druk, maart 2019 (hardcover)

Schrijver: Marius Zuurpruim
Coverontwerp: jam fotografie
ISBN: 9789402189216
© 2019 Marius Zuurpruim

www.bravenewbooks.nl/mariuszuurpruim

Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt,
door middel van druk, fotokopie, fotografie, microfilm of op welke wijze ook,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever en de
oorspronkelijke rechthebbende(n).

1 spontaan

bolder

enig houvast zijn de touwen in oker
en oranje 't is niet dat ik zoveel van jou
houd ze niet los durf te laten omdat anders
jij in zee dondert zonder vaarbewijs of diploma
om te mogen zwemmen in 't zilte water vol leven
eerder geven ze mij vertrouwen betekenen
ze mijn grip om het even hoe trillend zwaar
m'n armspieren het al krijgen Nee je moet
niet loslaten vooral mijn knieën blijven
vasthouden alsof mijn vastigheid ervan

a
f
h
a
n
g
t

lhbti

Verwijfd draait hij zijn hand een beetje
en ziet de blik al vlijmscherp flitsen;
eenzaam, zonder verweer, zo heet je
homo, lesbo en wat dies meer. Goden
helpen hem niet weer: laten ophitsen,
want nu mag men 'm openlijk doden
om godsdienst of van haat verteerd.

Masculien slaat zij van zich af, geblinddoekt
wetboek in de linker, knokkels van rechterhand
van het geweten; maar wier wet geldt kloekst
hier aan de baren van de Zuiderzee? Land
van kaas en boter is niet werkelijk meer
vol van vrije mening, schoolwet en polder;
wie weegschaal of dit richtend zwaard niet deert,
verwordt vanzelf tot vrijplaats voor de kolder.

vorst voor 1 winter

Ijsschotsen knallen zich wijd de nacht
in Nieuwjaars- rellen ontbreken uit
noodzaak vuurwerk te verbieden pracht
verbrijzelend onze blauwe melkruit
en vernielen al kruierende 't ijs
dat hotsend over de wilde baren
waarmee zij haast splenderwijs
screen hun natuurpaleis doorvaren
en grijs vernietigen tussen hun of onze fauna
wat blauw moest zijn of minstens vorstelijk zwart
laat het een stengel kruit in de donkere dauw na
die spiegelen de zon op 't prille water tart.